

SKLEPNI PREDLOGI GENERALNEGA PRAVOBRANILCA

JÁNA MAZÁKA,

predstavljeni 15. septembra 2011¹

I – Uvod

1. Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 32 Protokola 1 k Prilogi V Sporazuma o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav (v nadaljevanju: države AKP) na eni strani in Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani, podpisanega v Cotonouju dne 23. junija 2000 (v nadaljevanju: sporazum)², o preverjanju dokazil o poreklu blaga, ki izvira iz države AKP, in o pravilih legitimnih pričakovanj iz člena 220(2)(b) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (v nadaljevanju: Carinski zakonik).³

1 – Jezik izvirnika: angleščina.

2 – UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 46, str. 121. Sporazum je Unija potrdila s Sklepom Sveta z dne 19. decembra 2002 (2003/159/ES). Veljati je začel 1. aprila 2003.

3 – UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307. V zadevnem obdobju nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 2700/2000 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. novembra 2000 o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 10, str. 239).

II – Pravni okvir

2. Sporazum določa, da se v pripravljalnem obdobju nekateri izdelki, vključno s tekstilnimi izdelki s poreklom iz držav APK, uvažajo v Skupnost brez plačila carine ali dajatev z enakim učinkom.⁴

3. Protokol 1 Priloge V se nanaša na opredelitev pojma „izdelki po poreklu“ in načine upravnega sodelovanja. Člen 2 tega protokola⁵ določa:

„1. Za namen izvajanja določb o trgovinskem sodelovanju iz PRILOGE V se za izdelke po poreklu iz držav AKP štejejo:

(a) izdelki, ki so v celoti pridobljeni v državah AKP v smislu člena 3 tega protokola;

4 – V tem smislu glej člen 1 Priloge V k sporazumu.

5 – Naslov tega člena pod Naslovom II Protokola 1 Priloge V k sporazumu je „Opredelitev pojma izdelkov po poreklu“.

- (b) izdelki, pridobljeni v državah AKP, ki vključujejo material, ki ni bil v celoti pridobljen v teh državah, pod pogojem, da je bil ta material v državah AKP dovolj obdelan in predelan v smislu člena 4 tega protokola [...]“
- izvoznika ali, na izvoznikovo odgovornost, njegovega pooblaščenega zastopnika.
- [...]

4. Člen 14 Protokola 1 Priloge V k sporazumu določa:⁶

„1. Ob uvozu v Skupnost se za izdelke s poreklom iz držav AKP uporabi Priloga V ob predložitvi:

3. Izvoznik, ki zaproša za izdajo potrdila o gibanju blaga EUR.1, mora biti pripravljen kadar koli, na zahtevo carinskih organov izvozne AKP države, v kateri se izda potrdilo o gibanju blaga EUR.1, predložiti vse ustrezne dokumente, ki dokazujejo, da imajo zadevni izdelki status izdelkov s poreklom in da so izpolnjeni drugi pogoji tega protokola.

[...]“

(a) potrdila o gibanju blaga EUR.1 [...]“

5. Člen 15 Protokola 1 Priloge V k sporazumu z naslovom „Postopek izdaje potrdila o gibanju blaga EUR.1“ določa:

„1. Potrdilo o gibanju blaga EUR.1 izdajo carinski organ izvozne države na pisno zahtevo

6. Člen 28 Protokola I Priloge V k sporazumu z naslovom „Hranjenje dokazila o poreklu in dokazne dokumentacije“ določa:

„1. Izvoznik, ki zahteva izdajo potrdila o gibanju blaga EUR.1, mora hraniti dokumente iz člena 15(3) vsaj tri leta.“

7. Člen 32 Protokola 1 Priloge V k sporazumu z naslovom⁷ „Preverjanje dokazil o poreklu“ določa:

„1. Kasnejše preverjanje dokazil o poreklu se opravi naključno ali kadar koli carinski organ

6 – Naslov tega člena pod Naslovom IV Protokola 1 Priloge V k sporazumu je „Dokazilo o poreklu“.

7 – Ta je pod Naslovom V Protokola 1 Priloge V k sporazumu.

uvozne države utemeljeno dvomi v [o] verodostojnosti takih dokumentov, statusu porekla [o poreklu] zadevnih izdelkov ali izpolnjevanju drugih pogojev iz tega protokola.

se izdelke lahko šteje za izdelke s poreklom iz držav AKP ali ene od držav iz člena 6 ter ali izpolnjujejo druge pogoje iz tega protokola.

2. Za namene izvajanja določb odstavka 1 carinski organ uvozne države vrne potrdilo o gibanju blaga EUR.1 in račun, če je bil predložen, izjavo na računu ali kopijo teh dokumentov carinskemu organu izvozne države, pri čemer navede razloge za poizvedbo, tam, kjer je to ustrezno. Morebitni pridobljeni dokumenti ali informacije, ki kažejo na to, da so informacije iz dokazila o poreklu nepravilne, se posredujejo kot priloga zahtevi za preverbo.

[...]

3. Preverjanje opravi carinski organ izvozne države. Za ta namen ima pravico zahtevati kakršne koli dokaze in pregledati izvoznikove evidence ali opraviti kakršen koli drug ustrezen pregled.

7. Če je videti, da postopek preverjanja ali kakršna koli druga informacija kaže na kršenje določb protokola, države AKP na lastno pobudo ali na predlog Skupnosti opravijo ustrezne poizvedbe ali poskrbijo za izvajanje takih poizvedb, ki je dovolj hitro za prepoznavanje in preprečevanje takih kršitev, pri čemer lahko država AKP v ta namen povabi Skupnost k sodelovanju pri teh poizvedbah.“

[...]

5. Carinski organ, ki zahteva preverbo, je treba čim prej obvestiti o rezultatih tega preverjanja. Ti rezultati morajo jasno izkazovati, ali so dokumenti verodostojni [pristni] in ali

8. Člen 220 Carinskega zakonika določa:

„1. Če znesek dajatev, ki izhaja iz carinskega dolga, ni bil vknjižen v skladu s členoma 218 in 219 ali je bil vknjižen nižji znesek od zakonsko dolgovanega, se mora vknjižba zneska izterjevanih dajatev, ali preostalega izterjevanega zneska dajatev, opraviti v roku dveh dni, ki se šteje od dneva, ko carinski organi to ugotovijo in lahko izračunajo zakonsko dolgovani znesek ter določijo dolžnika (nasknadna vknjižba). Ta rok se lahko podaljša v skladu s členom 219.

2. Razen v primerih iz drugega in tretjega pododstavka člena 217(1) se naknadna vknjižba ne opravi, če:

Zavezana oseba se lahko sklicuje, da je ravnala v dobri veri, če lahko dokaže, da je ob teh trgovinskih operacijah poskrbela, da so bili vsi pogoji za preferencialno obravnavo izpolnjeni.

(a) [...]

Zavezana oseba pa se ne more sklicevati na to, da je ravnala v dobri veri, če je Evropska komisija objavila obvestilo v Uradnem listu Evropske [unije] in navedla, da obstaja utemeljen dvom o pravilni uporabi preferencialnih dogovorov v državi uporabnici;

(b) znesek zakonsko dolgovanih dajatev ni bil vknjižen kot posledica napake carinskih organov, ki je oseba, zavezana plačilu, ni mogla ugotoviti ter je sama ravnala v dobri veri in v skladu z vsemi predpisi, določenimi z veljavno zakonodajo v zvezi s carinsko deklaracijo.

(c) carinskim organom zaradi predpisov, sprejetih skladno s postopkom odbora, ni treba opraviti naknadne vknjižbe zneskov dajatev, nižjih od določenega zneska.“

Če se preferencialni status blaga ugotovi na podlagi upravnega sodelovanja, v kater[o] so vključeni organi tretje države, ki izdajo potrdilo, in se za to potrdilo izkaže, da je nepravilno, velja, da gre za napako, ki je ni bilo mogoče odkriti v smislu prvega pododstavka.

III – Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

Izdaja nepravilnega potrdila kljub temu ne pomeni zmote, če so bila podlaga za potrdilo nepravilna dejstva, ki jih je predložil izvoznik, razen če je več kakor očitno, da so se organi, ki so ga izdali, zavedali ali bi se morali zavedati, da blago ni ustrezalo pogojem, ki so določeni za upravičenost do preferencialne obravnave.

9. Družba Afasia Knits Deutschland GmbH (v nadaljevanju: Afasia) spada v skupino s sedežem v Hongkongu, ki je ustanovila podjetja na Jamajki, v katerih se iz osnovnih materialov s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (v nadaljevanju: Kitajska) izdelujejo tekstilni izdelki in se nato izvažajo v Unijo. Leta 2002 je družba Afasia kupila več pošiljk tekstilnih izdelkov od enega od teh jamajških podjetij, to je družbe ARH Enterprises Ltd (v

nadaljevanju: ARH). Družba Afasia je tekstil sprostila v prost promet v Uniji in kot državo porekla navedla Jamajko ter predložila ustrezno potrdilo o gibanju blaga EUR.1 po carinski stopnji „prosto“ v skladu s sporazumom.

odkrili. Jamajška carinska uprava je iz tega sklepa, da so izdana potrdila o gibanju blaga sicer pristna, vendar glede potrjenega porekla blaga nepravilna in zato neveljavna. Vendar ji je preiskovalna skupina potrdila, da je ravnala v dobri veri in z ustrežno skrbnostjo.

10. V skladu s predložitvenim sklepom so se v okviru službenega potovanja predstavnikov Komisije (Evropski urad za boj proti goljufigam, v nadaljevanju: OLAF) na Jamajko marca 2005 zaradi suma nepravilnosti preverjala vsa potrdila o gibanju blaga, izdana v obdobju od leta 2002 do 2004. Pri tem se je ugotovilo, da so jamajški izvozniki (med njimi družba ARH) kršili določbe sporazuma, ker izvoženi izdelki niso bili proizvedeni izključno iz preje kitajskega porekla, kot to zahtevajo predpostavke o poreklu blaga, temveč je bila večina blaga ali vse blago, ki se je izvozilo v Unijo, izdelano bodisi iz gotovih pletiv ali iz pletenih delov iz Kitajske bodisi je šlo za ponovni izvoz gotovih tekstilnih izdelkov s poreklom na Kitajskem. Ob upoštevanju majhnega števila pošiljk preje iz Kitajske bi sicer nekateri izdelki, izvoženi v Unijo, lahko bili izdelani iz te preje; natančne količine tako izdelanih izdelkov pa izvozniki niso mogli dokazati. Jamajški izvozniki so skupaj z zahtevki za izdajo potrdil o gibanju blaga EUR.1 oddali napačne deklaracije o poreklu blaga, izvoženega v Unijo, kar so jamajški organi zaradi profesionalnega načina prikrivanja porekla blaga zelo težko

11. O ugotovitvah misije in iz tega izhajajočega sklepa je bil 23. marca 2005 napisan zapisnik, ki so ga podpisali udeleženci misije in za jamajško vlado stalni sekretar ter ministristvo za zunanje zadeve in zunanjo trgovino.

12. Hauptzollamt Hamburg-Hafen je odmeril uvozne dajatve za to uvoženo blago.

13. Na podlagi tožbe družbe Afasia, vložene po neuspešnem postopku z ugovorom, je Finanzgericht Hamburg odločbo o odmeri dajatev odpravilo in razsodilo, da razglasitev predloženih potrdil o gibanju blaga za uvožene pošiljke za neveljavne nima učinkov. Finanzgericht Hamburg je zastopalo stališče,

da spornih potrdil o gibanju blaga ni mogoče šteti za neveljavne, ker rezultat njihovega kasnejšega preverjanja ni posledica zahteve po kasnejšem preverjanju, postavljene jamajški carinski upravi, in njene preiskave, kot to določa člen 32 Protokola 1, temveč preiskave v okviru misije Unije (OLAF). Po mnenju sodišča zapisnik z dne 23. marca 2005 nosi pisemsko glavo Evropske komisije in naslov „Sklepi kontrolne misije“; torej ne gre za sklepe jamajske vlade, četudi ga je podpisal tudi sekretar ministrstva za zunanje zadeve in zunanjo trgovino.

14. V nasprotju z navedenim se predložitveno sodišče nagiba k temu, da sta kasnejše preverjanje potrdil o gibanju blaga, izdanih na Jamajki, in rezultat preverjanj v skladu s členom 32 Protokola 1 k Prilogi V sporazuma. Poizvedbe, ali so bile spoštovane določbe Protokola 1, lahko opravi izvozna država na lastno pobudo ali na predlog Unije (člen 32(7) Protokola 1). Tako zahtevo lahko postavi tudi Komisija (OLAF). OLAF je misijo Unije na Jamajki izvedel z namenom koordinacije preiskav, ki so se začele v devetih državah članicah zaradi nepravilnosti, na povabilo jamajskega ministrstva za zunanje zadeve in zunanjo trgovino v okviru upravnega in preiskovalno-tehničnega sodelovanja. Dejstvo, da je poizvedbe v bistvu opravila Komisija (OLAF) in so jamajški carinski organi

le pomagali, ne nasprotuje dejanski deklaraciji jamajških oblasti, da so potrdila o gibanju blaga EUR.1 neveljavna.

15. Če se potrdilo o gibanju blaga EUR.1 zaradi kasnejšega preverjanja razglasi za neveljavno v skladu s Protokolom 1 Priloge V k sporazumu, predložitveno sodišče meni, da so pogoji iz člena 220(1) Carinskega zakonika izpolnjeni ter da v nasprotju z ugotovitvami Finanzgericht Hamburg obstaja dvom, ali se lahko družba Afisia zanese na varstvo legitimnih pričakovanj v skladu s členom 220(2)(b) Carinskega zakonika. Vendar Finanzgericht Hamburg meni, da rezultati kasnejšega preverjanja ne temeljijo na dejanskih potrdilih o gibanju blaga in torej ne na potrdilih, ki so bila izdana za uvoz družbi Afasia, ker je bila na Jamajki predelana določena, četudi majhna količina preje kitajskega porekla, tako da je vsaj mogoče, da je blago, ki ga je v obravnavani zadevi uvozila družba Afasia, izpolnjevalo pogoje glede porekla.

16. Poleg tega predložitveno sodišče meni, da ima stališče nižjega sodišča, da se družba Afisia lahko v vsakem primeru sklicuje na

varstvo legitimnih pričakovanj iz člena 220(2) (b) Carinskega zakonika, ker iz rezultatov preiskave misije ni mogoče sklepati, da so nepravilna potrdila o gibanju blaga temeljila na napačnih podatkih izvoznika, podlago v razlagi prava Unije, ki zbuja dvome.

17. V teh okoliščinah je Bundesfinanzhof 29. junija 2010 prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:

2. Če je odgovor na prvo vprašanje pritr-dilen: ali lahko v primeru, kot je postopek v glavni stvari, v katerem je izvozna država članica potrdila o preferencialih, izdana v nekem obdobju, razglasila za neveljavna, ker porekla blaga na podlagi kasnejšega preverjanja ni bilo mogoče potrditi, vendar ni mogoče izključiti, da je nekatero izvoženo blago izpolnjevalo pogoje glede porekla, oseba, zavezana plačilu dajatev, s sklicevanjem na člen 220(2) (b), drugi in tretji pododstavek, Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti uveljavlja varstvo legitimnih pričakovanj na podlagi tega, da so v njenem primeru predložena potrdila o preferencialih morda bila pravilna in da so torej temeljila na izvoznikovem resničnem prikazu dejstev?“

„1. Ali je v skladu s členom 32 Protokola 1 v zvezi z opredelitvijo ‚izdelkov po poreklu‘ in načini upravnega sodelovanja [priložen Prilogi V] Sporazuma o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav na eni strani in Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani, če Evropska komisija kasnejše preverjanje dodeljenih dokazil o poreklu v izvozni državi pretežno izvaja sama, čeprav ji pri tem pomagajo tamkajšnji organi, in ali gre za rezultat preverjanja v smislu te določbe, če so tako pridobljeni rezultati preverjanja Komisije navedeni v zapisniku, ki ga je med drugim podpisal vladni predstavnik izvozne države?

IV – Postopek pred Sodiščem

18. Pisne vloge so predložile družba Afasia, italijanska in češka vlada ter Komisija. Obravnava, na kateri sta Afasia in Komisija predstavili ustna stališča, je potekala 7. julija 2011.

V – Presoja

potrdila o gibanju blaga EUR.1 za te tekstilne izdelke.

A – Prvo vprašanje

19. Prvo vprašanje predložitvenega sodišča je usmerjeno v ugotavljanje stopnje vključenosti Komisije/Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) pri kasnejšem preverjanju dodeljenih dokazil o poreklu tekstilnih izdelkov iz spora o glavni stvari, in ali je poročilo oziroma zapisnik misije⁸ na Jamajki z dne 23. marca 2005, ki je bil sestavljen na papirju s pisemsko glavo Evropske komisije/Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF) in so ga podpisali najprej za jamajško vlado stalni sekretar ministrstva za zunanje zadeve in zunanjo trgovino in na drugi strani številne druge stranke za Evropsko komisijo/Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) in države članice (v nadaljevanju: zapisnik), v skladu s členom 32 Protokola 1 Priloge V k sporazumu. Iz predložitvenega sklepa in spisa Sodišča je jasno, da obstajajo dvomi o zakonitosti kasnejšega preverjanja dokazil o poreklu zadevnih pošilk tekstilnih izdelkov iz postopka v glavni stvari in zakonitosti razveljavitve

20. V skladu s sporazumom so tekstilni izdelki s poreklom iz Jamajke obravnavani preferenčno in se zanje ne obračunajo uvozne dajatve ob uvozu v Unijo po predložitvi, med drugim, potrdila o gibanju blaga EUR.1.⁹ Protokol 1 Priloge V k sporazumu določa koncept „izdelek po poreklu“ in vzpostavlja sistem upravnega sodelovanja, med drugim, med Unijo in njenimi državami članicami ter državami AKP. Ta sistem temelji na delitvi nalog skupaj z medsebojnim zaupanjem med organi zadevnih držav članic in zadevne države AKP.¹⁰

21. V skladu s členom 15 Protokola 1 Priloge V k sporazumu so jamajški organi odgovorni za izdajo potrdila o gibanju blaga EUR.1 in za preveritev porekla spornih tekstilnih izdelkov, ki so predmet postopka v glavni stvari. Organi držav članic uvoza morajo sprejeti veljavnost potrdila o gibanju blaga EUR.1, ki potrjuje jamajško poreklo tekstilnih izdelkov.¹¹ Poleg tega so jamajški organi v skladu s členom 32 Protokola 1 Priloge V k sporazumu

8 – Opozarjam, da take misije niso redke. Glej za primer sodbe z dne 14. maja 1996 v združenih zadevah Faroe Seafood in drugi (C-153/94 in C-204/94, Recueil, str. I-2465, točka 16); z dne 17. julija 1997 v zadevi Pascoal & Filhos (C-97/95, Recueil, str. I-4209, točka 15 in naslednje) in z dne 1. julija 2010 v zadevi Komisija proti Nemčiji (C-442/08, ZOdl., ZOdl., str. I-6457, točka 30).

9 – Glej člen 14 Protokola 1 Priloge V k sporazumu.

10 – Glej po analogiji v opombi 8 navedeno sodbo Komisija proti Nemčiji (točka 70) in sodbo z dne 9. februarja 2006 v združenih zadevah Sfakianakis (od C-23/04 do C-25/04, ZOdl., str. I-1265, točka 21).

11 – Glej po analogiji v opombi 8 navedeno sodbo Komisija proti Nemčiji (točka 73) in v opombi 10 navedeno sodbo Sfakianakis (točka 37).

zavezani, da naknadno preverijo, ali so bila pravila o poreklu upoštevana. Po drugi strani pa morajo organi države uvoznice spoštovati ugotovitve, ki so jih med kasnejšim preverjanjem ugotovili jamajški organi.¹² Zato je jasno, da se v skladu s Protokolom 1 Priloge V k sporazumu organi izvozne države AKP štejejo za ustrežnejše, ne pa Komisija ali državne članice uvoznice, da neposredno preverijo dejstva o poreklu zadevnega blaga¹³.

ali se izdelki lahko štejejo za izdelke s poreklom iz držav AKP.

22. V skladu s členom 32(1) Protokola 1 Priloge V k sporazumu se kasnejše preverjanje dokazil o poreklu opravi naključno, ali kadar koli carinski organ uvozne države utemeljeno dvomi med drugim o poreklu izdelkov. Poleg tega je treba v skladu s členom 32(5) Protokola 1 Priloge V k sporazumu carinski organ, ki je zahteval preverbo, čim prej obvestiti o rezultatih tega preverjanja. Ti rezultati morajo jasno izkazovati, ali so dokumenti pristni in

23. Člen 32(7) Protokola 1 Priloge V k sporazumu določa dodaten postopek za oboje, prepoznavanje in preprečevanje kršitev tega protokola. Poizvedbe se lahko opravijo v skladu s členom 32(7) na podlagi kakršne koli informacije, ki kaže, da se kršijo določbe Protokola 1 Priloge V k sporazumu.¹⁴ Poleg tega iz člena 32(7) jasno izhaja, da ima država AKP pravico opraviti ustrezne poizvedbe ali poskrbeti za izvajanje takih poizvedb v svojem imenu za ugotavljanje in preprečevanje takih kršitev. Dodatno lahko v skladu z isto določbo država AKP Unijo povabi k sodelovanju pri teh preverjanjih.

24. Člen 32(7) Protokola 1 Priloge V k sporazumu ne vsebuje določb, v kakšni obliki morajo biti rezultati preverjanj, opravljenih na njegovi podlagi, predstavljeni, da bi bili zavezujoči za organe držav članic uvoznic.

12 – Glej po analogiji v opombi 8 navedeno sodbo Komisija proti Nemčiji (točka 73).

13 – Glej po analogiji v opombi 8 navedeno sodbo Komisija proti Nemčiji (točka 71)..

14 – Ni nujno, da poizvedbe temeljijo na naključnih kasnejših preverjanjih ali kasnejših preverjanjih na predlog carinskih organov države uvoznice.

Menim, da v teh okoliščinah ni potrebna nobena posebna oblika, da bi organi države članice uvoznice sprožili postopek za izterjavo carinskih dajatev.¹⁵ Neobstoj posebnih oblikovnih zahtev pa ne pomeni, da za to, da rezultati ne ustrezajo določenim minimalnim standardom, ni treba, da bi bili zavezujoči za organe držav članic uvoznic. Torej četudi člen 32(5) Protokola 1 ne določa posebne oblike, v kateri je treba organe, ki zahtevajo preveritve na podlagi te določbe, obvestiti o rezultatih tega preverjanja, morajo ti rezultati med drugim jasno izkazati, ali se zadevne izdelke lahko šteje za izdelke s poreklom iz držav AKP. Po mojem mnenju je treba člen 32(7) razlagati tako, da določa analogno obveznost jasnosti v interesu pravne varnosti in skupnega sodelovanja.¹⁶

25. Menim, da organi držav članic uvoznic lahko zahtevajo plačilo uvoznih dajatev samo na podlagi poizvedb, ki so jih v skladu s členom 32(7) Protokola 1 Priloge V k sporazumu opravile tretje stranke, ki niso organi države AKP, kadar rezultati poizvedbe jasno kažejo, da se zadevni izdelki ne morejo šteti za izdelke s poreklom iz države AKP, in ko država nedvomno pisno prizna, da je poizvedbo sprejela za svojo. Pisno priznanje ali potrditev bi po mojem mnenju morala biti datirana in podpisana v imenu države AKP.

26. V zvezi z okoliščinami v postopku v glavni stvari menim, da je v skladu z določbami člena 32(7) Protokola 1 Priloge V k sporazumu nepomembno, ali je Komisija/OLAF v bistvu sama opravila kasnejše preverjanje dokazil o poreklu iz Jamajke, čeprav s pomočjo organov države, če je Jamajka Komisiji/OLAF omogočila, da te poizvedbe opravi, ter je ta država te rezultate potrdila kot svoje.

15 – Glej po analogiji v opombi 8 navedeno sodbo Pascoal & Filhos. Sodišče je v tej zadevi ugotovilo, da je sporočilo, ki so ga organi države izvoznice naslovili na organe države uvoznice o zaključenem kasnejšem preverjanju potrdila EUR.1, v katerem so organi države izvoznice le potrdili, da je bilo zadevno potrdilo nepravilno izdano in ga je treba preklicati, ne da bi obrazložili podrobnosti, ki utemeljujejo preklic, treba obravnavati kot rezultat preverjanja v skladu z uporabno zakonodajo v tej zadevi in da so organi države uvoznice upravičeni sprožiti postopek za izterjavo neplačanih uvoznih dajatev samo na podlagi takega sporočila, ne da bi raziskovali resnično poreklo uvoženega blaga.

16 – Glej v opombi 8 navedeno sodbo Komisija proti Nemčiji (točka 78). V tej zadevi je Sodišče navedlo, da so madžarski organi na podlagi naknadnega preverjanja, ki so ga zahtevale določene države članice in Komisija, v dopisu z dne 26. maja 1998 jasno navedli, da vozila, uvožena v Nemčijo, ki so navedena v zadevnih dokumentih in datotekah, niso bila združljiva s pravili o poreklu, in so s tem predložili državni uvoznici dovolj informacij, da je odločila, da so zadevna potrdila razveljavljena (moj poudarek).

27. V skladu z zapisnikom je OLAF opravil upravno in preiskovalno misijo Skupnosti na Jamajki „v skladu s povabilom jamajškega ministrstva za zunanje zadeve in zunanjo trgovino, z namenom, da se preveri zadevne izvoze iz Jamajke v Skupnost“. V zapisniku

je zapisano, da so jamajško „ministrstvo za zunanje zadeve in zunanjo trgovino, carinska uprava, Trade Board [organ za trgovino] in Jamaican Promotion Corporation (v nadaljevanju: JAMPRO) neomejeno sodelovali v postopku preverjanja v skladu s Protokolom 1 Sporazuma iz Cotonouja“. Poleg tega so „predstavniki ministrstva za zunanje zadeve in zunanjo trgovino in zadevnih oblasti prostih carinskih območij spremljali ekipe Skupnosti pri obiskih v prostorih družb“. Nadalje je v zapisniku zapisano, da so sklepe sprejeli zastopniki jamajške vlade in OLAF. Rad bi poudaril, da je poleg poročila o „skupnem preverjanju“¹⁷ in skupnih sklepov, ki so bili o tem sprejeti, v zapisniku zapisano tudi, da „jamajški carinski organi sklepajo, da so potrdila o gibanju EUR.1, izdana v obdobju od 1. januarja 2002 do danes, glede pošiljk, ki so predmet preiskave, pristna, a vseeno nepravilna glede porekla zadevnega blaga in zato neveljavna“.

28. Zdi se, da iz zapisnika tako izhaja – kar pa mora preveriti predložitveno sodišče –, da je Jamajka organizirala, da je OLAF lahko

izvedel zadevne poizvedbe, in da je jamajška vlada v določeni meri tudi sama sodelovala pri poizvedbah in na koncu v celoti sprejela rezultate poizvedb kot lastne. Poleg tega se zdi – kar pa mora preveriti predložitveno sodišče –, da so jamajški carinski organi nedvomno izjavili, da so potrdila o gibanju blaga EUR.1, izdana v obdobju od 1. januarja 2002 do 23. marca 2005, glede spornih pošiljk tekstilnih izdelkov iz postopka v glavni stvari neveljavna.

29. Zapisnik je za jamajško vlado podpisal stalni sekretar ministrstva za zunanje zadeve in zunanjo trgovino. Dejstvo, da so zapisnik podpisale tudi številne druge stranke za Evropsko komisijo/Evropski urad za boj proti goljufijam (OLAF) in države članice ter da je sestavljen na papirju s pisemsko glavo Evropske komisije/Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF), po mojem mnenju ne odzame ali izniči kakor koli pomena podpisa stalnega sekretarja ministrstva za zunanje zadeve in zunanjo trgovino v imenu jamajške vlade na zapisniku.

30. Pripominjam, da družba Afasia tudi trdi, da je stalni sekretar ministrstva za zunanje zadeve in zunanjo trgovino prekoračil

17 – Terminologija, ki je uporabljena v zapisniku.

svoja pooblastila na podlagi jamajškega prava.¹⁸ V predložitvenem sklepu ni ničesar, iz česar bi se dalo sklepati, da je stalni sekretar ukrepal mimo svoje pristojnosti in da ni imel pooblastila, da bi Jamajko zavezal glede vsebine zapisnika. Poleg tega je glede na to, da se člen 32(7) Protokola 1 Priloge V k sporazumu ne sklicuje posebej na določen organ ali subjekt, temveč le na državo AKP, vprašanje, kateri državni organ ali subjekt lahko veljavno zaveže državo AKP v skladu z določbo, vprašanje, ki ga je treba razrešiti v skladu s pravom te države, in ni vprašanje prava Unije.¹⁹ Če so carinski organi države članice izterjali uvozne dajatve na podlagi dokumenta, ki ga je podpisala oseba, ki očitno ima pooblastilo, da zaveže državo AKP, v času izterjave pa dejansko niso bili obveščeni o tem, da je podpisnik ukrepal prek svojih pooblastil, je po mojem mnenju taka izterjava veljavna v skladu s pravom Unije. Menim, da je treba pravno varstvo za odpravo takih domnevnih aktov *ultra vires* iskati v skladu z zakoni zadevne države AKP.

31. Po mojem mnenju – kar mora nacionalno sodišče preveriti – je zapisnik dovolj jasen glede na vsebino in način, kako je sestavljen, da ne more biti upravičenega dvoma o pravnem pojmovanju Jamajke in jamajških carinskih organov glede neveljavnosti spornih potrdil o gibanju blaga EUR.1 ter o dejstvih in okoliščinah, ki so vodili do sprejema takega stališča. Zato menim, da je bilo spoštovano načelo legitimnih pričakovanj. Po mojem mnenju bi šlo za pretiran formalizem in kršitev načela obojestranskega sodelovanja, če bi se od držav AKP ali njenih carinskih organov zahtevalo, da carinske organe države članice v določeni obliki dokumenta neposredno obvestijo o rezultatih preverbe, opravljene v skladu s členom 32(7) Protokola 1 Priloge V k sporazumu. Tak nepotrebno tog pristop, ki v členu 32(7) Protokola 1 Priloge V k sporazumu ni določen, bi lahko škodoval sistemu upravnega sodelovanja med drugim med Unijo in njenimi državami članicami ter državami AKP, ki je določeno v Protokolu 1 Priloge V k sporazumu.

18 – Družba Afasia trdi, da tako odločitev lahko sprejmeta samo minister za industrijo, investicije in trgovino in Trade Board Limited.

19 – Opozarjam, da se člen 32(3) Protokola 1 Priloge V k sporazumu posebej sklicuje na „carinski organ izvozne države“. Takega sklicevanja pa očitno ni v členu 32(7), ki se sklicuje na „državo AKP“ in je bil po mojem mnenju oblikovan v taki obliki zato, da izraža namen pogodbenih strank sporazuma.

32. Zato menim, da lahko v skladu s členom 32(7) Protokola 1 Priloge V k sporazumu Komisija opravi kasnejše preverjanje dokazil o poreklu v izvozni državi AKP pod pogojem, da država AKP organizira ali povabi Komisijo, da v njenem imenu izvede to kasnejše preverjanje ter da ta država AKP

to jasno navede v pisnem dokumentu, ki ga je datirala in podpisala oseba, ki ima očitno pooblastilo, da zaveže državo, ter da država AKP podpre in sprejme rezultate preverjanja kot svoje. Te rezultate lahko Komisija posreduje carinski upravi države članice uvoznice.

Carinskega zakonika ob neobstoju dokazov, ki bi potrjevali poreklo vseh izdelkov.

B – Drugo vprašanje

33. Bundesfinanzhof je Sodišču v primeru, če bi na prvo vprašanje odgovorilo pritrdilno, v predhodno odločanje predložilo tudi drugo vprašanje, ki se nanaša na razlago člena 220(2)(b) Carinskega zakonika. Vprašanje izhaja iz dejstva, da bi glede na to, da je bila uvožena manjša količina pošiljk preje iz Kitajske, nekateri izdelki, uvoženi v Unijo, lahko bili izdelani iz te preje in zato imeli jamajško poreklo ter bili upravičeni do preferencialne obravnave. Izvozniki v postopku kasnejšega preverjanja niso mogli dokazati natančne količine tako proizvedenega blaga. Drugo vprašanje se nanaša na domet legitimnega pričakovanja v skladu s členom 220(2)(b)

34. Družba Afasia meni, da se potrdilo o gibanju blaga EUR.1 ob neobstoju nasprotnega dokaza šteje za pravilno in da temelji na dejstvih, ki jih je pravilno navedel izvoznik. Izvoznik ni odgovoren za plačilo uvoznih dajatev v skladu s členom 220(2)(b), drugi in tretji pododstavek, Carinskega zakonika, če se poreklo blaga ne more potrditi v postopku kasnejšega preverjanja in ni mogoče izključiti, da je določeno izvoženo blago ustrezalo pravilom o določitvi porekla. Družba Afasia trdi, da mora Hauptzollamt Hamburg-Hafen dokazati, da je družba ARH dala nepravilne deklaracije za vsako izvoženo pošiljko posebej. Družba Afasia trdi, da družba ARH ni ravnala malomarno, s čimer bi zagotovila, da carinski organi ne bi mogli pridobiti spornih dokazov. Tovarne podjetja družbe ARH so bile uničene v hurikanu leta 2004. V takem primeru višje sile je dokazno breme še naprej na carinskih organih.

35. Češka vlada meni, da se v primeru, kot je ta v postopku v glavni stvari, v katerem je bilo preferencialno potrdilo, ki ga je izdala država izvoznica, razveljavljeno, ker se porekla blaga med kasnejšim preverjanjem ni dalo potrditi, ni pa izključeno, da določeno blago vseeno ustreza pravilom za določitev porekla, osebe, ki so zavezane plačati uvozne dajatve, lahko zanašajo na načelo varstva legitimnih

pričakovani v skladu s členom 220(2)(b), drugi in tretji pododstavek, Carinskega zakonika, samo če nacionalno sodišče ugotovi, da nemožnost določitve porekla blaga ne izhaja iz kršitve obveznosti izvoznika ter da carinski organi niso pridobili drugih dokazov, ki bi kazali na nepravilno prikazovanje dejstev s strani izvoznika. Obveznost izvoznika, da hrani dokumente, ki se nanašajo na poreklo blaga, ni kršena, če so bili ti dokumenti uničeni v naravni nesreči.

potrdila o gibanju blaga za določeno obdobje razveljavljena, ker se poreklo blaga med postopkom kasnejšega preverjanja ni potrdilo, ni pa mogoče izključiti, da je bilo določeno blago v skladu s pravili o poreklu, in uvoznik trdi, da je predložil potrdila o preferencialnem poreklu, ki so bila v njegovem primeru pravilna, ker so temeljila na izvoznikovi pravilni predstavitvi dejstev.

36. Italijanska vlada meni, da če poizvedbe OLAF-a niso mogle potrditi preferencialnega porekla blaga, in čeprav se ne more izključiti, da določeno blago lahko ustreza pravilom o poreklu blaga, se uvoznik ne sme sklicevati na načelo varstva legitimnih pričakovanih v skladu s členom 220(2)(b), drugi in tretji pododstavek, Carinskega zakonika s trditvijo, da so v njegovem primeru potrdila o preferencialnih pravilna.

37. Komisija meni, da je treba drugo vprašanje preoblikovati. Z vprašanjem se sprašuje, kdo nosi dokazno breme v zadevah, kot je ta v postopku v glavni stvari, v katerem so bila

38. Komisija trdi, da mora v takem primeru dokazati pravilnost potrdil uvoznik ali dejansko izvoznik, in ne carinski urad. Dokazno breme se uporablja glede na člen 28 Protokola 1 Priloge V k sporazumu, ki od izvoznika zahteva, da vsaj tri leta hrani dokumente, ki dokazujejo poreklo blaga. Komisija meni, da v obravnavani zadevi, v kateri uvoznik spada v isto skupino gospodarskih družb kot izvoznik, neizpolnitev obveznosti hranitve dokumentov in tveganje izgube dokumentov zadeva celotno skupino. Trditev družbe Afasia, da zaradi hurikana na Jamajki leta 2004 ne more predložiti dokumentov, po mnenju Komisije ni verjetna. Če je bilo potrdilo o poreklu po uvoznikovih trditvah v njegovem primeru pravilno in je temeljilo na pravilni

predstavitvi dejstev izvoznika, je dokazno breme na uvozniku, da predloži potrdila, ki potrjujejo navedbe iz potrdil.

39. Iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je cilj kasnejšega preverjanja preveriti, ali je deklaracija o poreklu v potrdilu o gibanju blaga EUR.1 pravilna.²⁰ Če se s kasnejšim preverjanjem ne more potrditi porekla blaga, kot je določeno v potrdilu o gibanju blaga EUR.1, je treba sklepati, da je blago neznanega porekla ter da sta bila potrdilo in preferencialna tarifa odobrena nepravilno.²¹ Za zadevno blago se v skladu s členom 220(1) Carinskega zakonika dolguje uvozne dajatve.²²

40. V skladu s predložitvenim sklepom lahko dejansko manjša količina tekstilnih izdelkov iz postopka v glavni stvari ustreza pravilom

o poreklu. Ker pa se zdi, da so bili ti tekstilni izdelki, ki so bili izdelani na Jamajki, pomešani z drugimi tekstilnimi izdelki nejamajškega porekla, tako da se jih ne da ločiti, je treba po mojem mnenju sklepati, da so bila izdana nepravilna potrdila o gibanju blaga EUR.1 za vse zadevne tekstilne izdelke.²³ Po mojem mnenju je treba zavrniti trditev družbe Afasia, da mora Hauptzollamt Hamburg Hafen dokazati, da je družba ARH navedla nepravilne deklaracije, za vsako izvoženo pošiljko. Dokazno breme je na izvozniku, da z vsemi potrebnimi dokumenti dokaže, katere pošiljke tekstilnih izdelkov so po poreklu z Jamajke.²⁴ Če izvoznik bremenu ne zadosti, se načeloma dolguje uvozne dajatve za vse pošiljke spornih tekstilnih izdelkov in jih morajo carinski organi izterjati v skladu s členom 220(1) Carinskega zakonika.

20 – Sodba z dne 9. marca 2006 v zadevi *Beemsterboer Coldstore Services* (C-293/04, ZOdl., str. I-2263, točka 32).

21 – Glej sodbo z dne 7. decembra 1993 v zadevi *Huygen* in drugi (C-12/92, Recueil, str. I-6381, točki 17 in 18) in v opombi 20 navedeno sodbo *Beemsterboer Coldstore Services* (točka 34).

22 – V sodbi v zadevi *Huygen* in drugi (navedena v opombi 21) je Sodišče navedlo, da če je izid kasnejšega preverjanja negativen, je običajna posledica, da država uvoznica zahteva plačilo neplačanih uvoznih dajatev, ki niso bile plačane v času uvoza (glej točko 19).

23 – Glej po analogiji sklepne predloge generalne pravobranilke J. Kokott, predstavljene 8. septembra 2005, v zadevi *Beemsterboer Coldstore Services*, navedeni v opombi 20 (točke od 36 do 44). V skladu s temi sklepnimi predlogi se, če se v postopku kasnejšega preverjanja ne da brez dvoma ugotoviti, ali so potrdila o gibanju blaga EUR.1 pravilna ali ne, šteje, da je zadevno blago neznanega porekla in da obstaja nepravilno potrdilo v smislu člena 220(2)(b), drugi pododstavek, Carinskega zakonika. S pomešanjem tekstilnih izdelkov – ki tako postanejo neločljivi – s poreklom z Jamajke s tekstilnimi izdelki s poreklom iz Kitajske so izvozniki „okužili“ zadevne tekstilne izdelke in s tem povzročili, da se ob neobstoju dokazov o jamajškem poreklu pošiljk tekstilnih izdelkov ne more za vse pošiljke uporabiti preferencialni režim.

24 – Glej po analogiji sodbo v zadevi *Faroe Seafood* in drugi, navedeno v opombi 8, v kateri Sodišče v točkah 63 in 64 navede, da so bili škampi in kozice, ki imajo poreklo na Ferskih otokih, predelani v tovarni na Ferskih otokih, ki pa je predelovala tudi škampe in kozice iz drugih nečlanic, tako da mora izvoznik predložiti dokaz v obliki ustreznih dokumentov, da so bili škampi in kozice s Ferskih otokov fizično ločeni od tistih z drugim poreklom. Če takega dokaza ni, se za škampe in kozice ne more več šteti, da imajo poreklo na Ferskih otokih, in je treba šteti, da sta bila potrdilo o gibanju blaga EUR.1 in preferencialni režim odobrena nepravilno.

41. Člen 220(2) Carinskega zakonika določa številne izjeme od načela izterjave iz člena 220(1). Sodišče je navedlo, da je povračilo ali odpust uvoznih ali izvoznih dajatev, ki se ga lahko odobri le pod določenimi pogoji in v posebej predvidenih primerih, izjema od normalne ureditve uvoza in izvoza ter da je posledično določbe o takem povračilu ali odpustu treba razlagati ozko. Ker je „dobra vera“ bistveni pogoj za uveljavitev povračila ali odpust uvoznih ali izvoznih dajatev, je treba ta pojem razlagati tako, da ostane število primerov povračila ali odpusta omejeno.²⁵

narave, da je zavezanec v dobri veri ne more odkriti; in nazadnje, da je zavezanec v zvezi s carinsko deklaracijo upošteval vse določbe veljavnega prava.²⁶ Legitimna pričakovanja zadevnih trgovcev so varovana pod določenimi pogoji, če pride do napak carinske uprave glede preferencialnega statusa blaga.

42. V skladu s členom 220(2)(b) Carinskega zakonika pristojni organi naknadno ne zaračunavajo uvozne dajatve le, če so kumulativno izpolnjeni trije pogoji. Najprej, da te dajatve niso bile zaračunane zaradi napake pristojnih organov; nato, da je napaka take

43. V postopku v glavni stvari je sporen prvi pogoj, zato vprašanje, ali se šteje, da je carinski organ zagrešil napako. Če po kasnejšem preverjanju porekla blaga iz potrdila o gibanju blaga EUR.1 ni mogoče potrditi, je treba navedeno potrdilo šteti za „nepravilno potrdilo“ v smislu člena 220(2)(b) Carinskega zakonika²⁷ in ugotoviti, da je carinska uprava zagrešila napako.

44. Vendar se v skladu s členom 220(2)(b), tretji pododstavek, Carinskega zakonika šteje, da carinski organi niso zagrešili napake pri izdaji potrdila o gibanju blaga EUR.1, ki je temeljilo na nepravilnih podatkih, ki jih je posredoval izvoznik. V takih okoliščinah se

25 – Glej sklep Sodišča z dne 1. oktobra 2009 v zadevi Agrar-Invest-Tatschl proti Komisiji (C-552/08 P; ZOdl., str. I-9265, točka 53 in navedena sodna praksa).

26 – Sodba z dne 3. marca 2005 v zadevi Biegi Nahrungsmittel in Commonfood proti Komisiji (C-499/03 P; ZOdl., str. I-1751, točka 46).

27 – V opombi 20 navedena sodba Beemsterboer Coldstore Services (točka 35).

zadevne uvozne dajatve lahko izterja. Dokazno breme, da predložijo dokaze, da je bilo izdano potrdilo o gibanju blaga EUR.1 nepravilno zaradi dejstev, ki jih je nepravilno navedel izvoznik, je na carinskih organih, ki želijo izterjati uvozno carino.²⁸

45. Člen 28(1) Protokola 1 Priloge V k sporazumu izvozniku nalaga obveznost, da tri leta hrani dokumente o poreklu blaga.

46. Če izvoznik v posesti ne zadrži primernih dokumentov, ki dokazujejo poreklo spornega blaga – ne glede na njegovo pravno obveznost, da ravna tako –, in zato carinski organi ne morejo predložiti potrebnih dokazov, da potrdilo o gibanju blaga EUR.1 temelji na pravilnem ali nepravilnem zapisu o dejstvih, ki jih je navajal izvoznik, je breme dokazovanja, da so potrdila o gibanju blaga EUR.1 za zadevno blago, ki so jih izdali organi države

AKP, temeljila na pravilnem dejanskem stanju, na zavezancu za plačilo uvozne dajatve.²⁹

47. Po mojem mnenju iz tega izhaja, da se v primeru, če izvoznik ni hranil dokumentov, ki dokazujejo poreklo blaga, zavezanec za plačilo uvozne dajatve – v tem primeru družba Afasia – ne more sklicevati na načelo varstva legitimnih pričakovanj iz člena 220(2) (b), drugi in tretji pododstavek, Carinskega zakonika zgolj s trditvijo, da je določeno blago morda ustrezalo pravilom o poreklu in bilo upravičeno do preferencialne obravnave. Družba Afasia mora predložiti dokaze, ki to dejstvo dokazujejo.

48. V zadevi Huygen in drugi je Sodišče odločilo, da le izvoznik nosi obveznost posedovanja dokumentov, ki dokazujejo poreklo blaga.³⁰ Če potrdila o gibanju blaga EUR.1 kasneje ni mogoče preveriti zaradi višje sile in s tem neobičajnih ter nepredvidljivih okoliščin zunaj nadzora izvoznika kljub njegovi ustrezni skrbnosti, uvozne dajatve ni mogoče izterjati.³¹

28 – V opombi 20 navedena sodba *Beemsterboer Coldstore Services* (točka 39).

29 – Glej v tem smislu v opombi 20 navedeno sodbo v zadevi *Beemsterboer Coldstore Services* (točke od 40 do 46).

30 – V opombi 21 navedena sodba (točka 34).

31 – Prav tam, točka 31.

49. Iz predložitvenega sklepa izhaja, da družba Afasia trdi, da so bili zadevni dokumenti na Jamajki izgubljeni zaradi hurikana in da ta izjava ni bila prerekana. Nacionalno sodišče mora preveriti resničnost navedbe, ali okoliščine, v katerih so bili dokumenti uničeni, res pomenijo višjo silo v skladu z zgoraj navedenimi merili in neobstoje kakršne koli razumne možnosti, da bi jih izvoznik rekonstituiral prek duplikatov ali kakršnih koli drugih dokazov o vsebini zadevnih dokumentov.

družba Afasia od drugih podjetij znotraj iste skupine pridobila dokaze, na primer revidirane računovodske izkaze, ki bi lahko pomagali pri določitvi porekla zadevnega blaga iz postopka v glavni stvari.

50. V zvezi s tem bi opozoril, da je v skladu z zapisnikom in s pridržkom, da to preveri nacionalno sodišče, družba ARH svoje dobave³² razen izjemoma prejela iz Kitajske. Blago, dobavljeno iz Kitajske, so obračunale družbe iz Hongkonga, ki spadajo v skupino družb Afasia. Glede na očitno zelo tesne gospodarske in druge pravne vezi med družbami skupine Afasia³³ mora nacionalno sodišče preveriti, ali bi lahko družba ARH in tudi

51. Če izvoznik nima primernih dokumentov, ki dokazujejo poreklo blaga, kljub njegovi pravni obveznosti, da tako ravna, in če carinski organi ne morejo predložiti potrebnih dokazov, da so potrdila o gibanju blaga EUR.1 za zadevno blago temeljila na pravih ali nepravilnih dejstvih, ki jih je predložil izvoznik v skladu s členom 220(2)(b), tretji pododstavek, Carinskega zakonika, menim, da se zavezanec za plačilo uvozne dajatve ne more sklicevati na načelo varstva legitimnih pričakovanj iz člena 220(2)(b), drugi in tretji pododstavek, Carinskega zakonika zgolj s trditvijo, da je določeno blago morda ustrezalo pravilom o poreklu. Taka oseba mora v primeru neobstoja višje sile predložiti dokaze, da je zadevno blago skladno s pravili o poreklu.

32 – „To so tekstilni izdelki, oznake in/ali podobni dodatki za izdelavo/dokončanje oblačil, stroji, vključno z rezervnimi deli [...]“

33 – Zdi se, da iz zapisnika izhaja, da so vsa podjetja iz skupine družb Afasia v lasti dveh posameznikov.

VI – Predlog

52. V skladu z navedenim predlagam, da Sodišče na vprašanji, ki ju je predložilo Bundesfinanzhof (Nemčija), odgovori:

1. V skladu s členom 32(7) Protokola 1 Priloge V k Sporazumu o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav (v nadaljevanju: države AKP) na eni strani in Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi strani, podpisanega dne 23. junija 2000 v Cotonouju, lahko Evropska komisija opravi kasnejše preverjanje dokazil o poreklu v izvozni državi AKP pod pogojem, da država AKP organizira ali povabi Komisijo, da v njenem imenu izvede to kasnejše preverjanje ter da ta država AKP to jasno navede v pisnem dokumentu, ki ga je datirala in podpisala oseba, ki očitno ima pooblastilo, da zaveže državo ter da država AKP podpre in sprejme rezultate preverjanja za svoje. Te rezultate lahko Komisija posreduje carinski upravi države članice uvoznice.
2. Če izvoznik nima primernih dokumentov, ki dokazujejo poreklo blaga, kljub njegovi pravni obveznosti, da tako ravna, in carinski organi ne morejo predložiti potrebnih dokazov, da so potrdila o gibanju blaga EUR.1 za zadevno blago temeljila na pravih ali nepravilnih dejstvih, ki jih je predložil izvoznik v skladu s členom 220(2)(b), tretji pododstavek, Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (v nadaljevanju: Carinski zakonik), menim, da se zavezanec za plačilo uvozne dajatve ne more sklicevati na načelo varstva legitimnih pričakovanj iz člena 220(2)(b), drugi in tretji pododstavek, Carinskega zakonika zgolj s trditvijo, da je določeno blago morda ustrezalo pravilom o poreklu. Taka oseba mora v primeru neobstoja višje sile predložiti dokaze, da je zadevno blago skladno s pravili o poreklu.